

Lausunto

11.06.2026

Asia: VN/37864/2025

Lausuntopyyntö: Työllisyyspoliittinen tuki yhdistyksille ja säätiöille

Taustakysymys

Onko ehdotus uudesta tuesta ja sillä tuettavasta toiminnasta kannatettava?

Kyllä

Perustelut tiiviisti

On kannatettavaa, että työvoimapalveluiden valikossa on työttömille työnhakijoille edelleen palvelu, joka tunnistaa matalan kynnyksen siirtymien tarpeet työnhakijoiden työllistymisen polulla. Hyvin harvoin on tunnistettavissa sellaisia työmarkkinasiirtymiä, jossa pitkään työtä hakenut tai elämänhallinnan haasteista kärsivä henkilö sijoittuu sosiaalisen kuntoutuksen kaltaisista tukitoimista suoraan avoimille työmarkkinoille. Tämän kaltainen palvelu voi toimia polkuna muihin työllistymistä edistäviin palveluihin, jolloin palvelussa varmistetaan ensin, että asiakkaan jaksaminen riittää useana päivänä viikossa tapahtuvaan, tavoitteelliseen toimintaan. Lain perusteluissa tunnistetaan tämän kaltaisen toiminnan olevan pitkällä aikavälillä hyvä ratkaisu työmarkkinoiden toimivuuden sekä julkisen talouden tasapainon tavoittelun näkökulmista.

Palvelun rinnalla tulee kuitenkin turvata myös muut riittävät sosiaali- ja terveystaloudelliset palvelut ja niiden toteutuminen (kuten sosiaaliohjaus), jotta asiakkaalle muodostuu palvelukokonaisuus sirpalemaisesta tuen sijaan. Uusi tuettava työllistämistoiminta ei saa muodostua keinoksi siirtää työvoimaviranomaisten tai hyvinvointialueiden vastuita ja velvollisuuksia yhdistyksille tai säätiöille ilman siitä sovittuja käytänteitä, asianmukaisia resursseja ja tarkoituksenmukaista korvausta.

Esitys tunnistaa kiitettävästi järjestöjen tärkeän roolin työllisyyden edistämässä sekä mahdollistaa alueellisiin tarpeisiin perustuvien, joustavien ja asiakaslähtöisten toimintamallien kehittämisen. Erinäisten rakenteellisten ja lainsäädännöllisten uudistusten sekä valtion talouden säästötoimien myötä julkisen sektorin mahdollisuudet tukea kolmannen sektorin toimijoita ja toimintaa ovat kaventuneet. Tällä on ollut vaikutusta erilaisten palveluiden ja hankkeiden päättymiseen ja sitä kautta myös ns. välityömarkkinat ovat huomattavasti kaventuneet. Kolmannen sektorin palveluissa ja hankkeissa on osin myös "sivutuotteena" voitu tarjota erilaisia räätälöityjä työkokeilu-, palkkatuki- ja oppisopimuspaikkoja sellaisille henkilöille, joille näiden työllistymistä tukevien palveluiden

toteutuminen täysin avoimilla työmarkkinoilla ei olisi onnistunut. Näin ollen uusi tukimuoto työllistämisen edistämiseen kolmannelle sektorille on erittäin tarpeellinen ja kannatettava tukimuoto. Huolta esityksessä herättää kuitenkin se, että 13 miljoonan vuosittainen valtion tuen määrä on verrattain pieni suhteessa kohderyhmään ja sen vaatimiin toimenpiteisiin.

Kohdennetut kysymykset

1. Näkemyksenne tuen tarkoituksesta ja tuettavan toiminnan kohderyhmästä?

Tuen tarkoitus ja toiminnan toteutuminen täydentäisivät tarpeelliseksi osoitettuja ja havaittuja palveluja heikossa työmarkkina-asemassa oleville työnhakijoille.

Tuettavan kohderyhmän määrittelyä voidaan pitää perusteltuna ja on hyvä asia, että sille ei asetettaisi ehdotonta työttömyyden kestoon liittyvää rajoitusta. Lain perusteluissa sanotaan, että toimintaan voisi ohjata eri tavoin tai eri syistä heikossa työmarkkina-asemassa olevia työnhakijoita. Tämä antaisi työllisyysalueille harkintavaltaa kohdentaa palvelua myös oman alueensa tarpeisiin sopivaksi. Palveluun tulisi voida ohjata joustavasti eri kohderyhmiä, joita voivat olla pitkäaikaistyöttömien lisäksi esimerkiksi NEET-nuoret, kuntoutuksesta tai pitkältä sairauslomalta työhakijaksi palaavat henkilöt tai vankeusrangaistuksesta vapautuvat henkilöt. Kohderyhmän määrittelyssä ja palveluun ohjauksessa tulisi säilyttää riittävä joustavuus, jotta tukea voidaan tarjota eritavoin nivelvaiheissa ja syrjäytymisriskissä oleville henkilöille.

2. Näkemyksenne tuen kohdentamisesta yhdistyksille ja säätiöille (108 §)?

Tuen kohdentamista yhdistyksille ja säätiöille voidaan pitää perusteltuna, sillä ne ovat tuottaneet jo pitkään erilaisia työllistymistä tukevia palveluja ja toimintoja alueensa työnhakijoille erilaisten hankerahoitusten, kumppanuus- ja ostopalvelusopimusten turvin. Useilla yhdistyksillä ja säätiöillä on hyvää osaamista ja menetelmiä kyseisen kohderyhmän palveluiden tuottamiseen ja työnhakijoiden kokonaisvaltaiseen tukemiseen liittyen. Myös opinnollistamista on kehitetty kyseisten toimijoiden palveluissa yhteistyössä työllisyyspalveluiden ja oppilaitosten kanssa. Yhdistykset ja säätiöt tuottavat alueillaan työnhaun ja työllistymisen tuen rinnalla erilaisin rahoituksin myös muita osallisuutta, hyvinvointia sekä työ- ja toimintakykyä tukevia hankkeita ja palveluja. Niiden avulla voidaan tukea työnhakija-asiakkaita monipuolisesti ja laaja-alaisesti eteenpäin omalla polullaan varsinaisen työllistymiseen tähtäävän toiminnan lisäksi. Tällaisia tukimuotoja voivat olla esimerkiksi kiusaamisesta aiheutuneen trauman käsittely tai elintapaohjaus, jotka eivät muutoin kuulu varsinaiseen työvoimapalveluiden valikoimaan, mutta joilla voi olla ratkaiseva merkitys kyseistä tukea saavan henkilön näkökulmasta.

Vaikka kolmannelle sektorilla on osaamista ja keinoja tukea heikossa työmarkkina-asemassa olevia henkilöitä, tuen kohdentamisessa tulee edelleen huomioida se, että yhdistyksille ja säätiöille ei voi avustettavan toiminnan turvin siirtää kokonaisvastuuta asiakkaista, joiden ensisijainen tarve on sosiaali-, terveys- tai kuntoutuspalveluissa. Näille palveluille tulee varata riittävät resurssit niistä vastaaville viranomaisille. Työllistymistä tukevaa toimintaa voidaan kuitenkin toteuttaa asiakkaan saamien muiden palveluiden rinnalla siten, että kolmannen sektorin palvelu tukee asiakkaiden etenemistä myös muilla hyvinvoinnin osa-alueilla.

Yritysten rajaaminen pois avustuksen saajista on perusteltua, jotta toimintaan liittyvät taloudelliset riskit ja sitä kautta työn tuottavuuteen ja kannattavuuteen liittyvät seikat eivät vääristä toiminnan luonnetta. Tuettavan toiminnan tavoitteena voidaan kuitenkin pitää sitä, että alueen yritykset saisivat tarvitsemaansa työvoimaa tulevaisuudessa myös sitä kautta, kun työnhakijoiden osaaminen ja voimavarat karttuvat heidän osallistuessaan yhdistysten ja järjestöjen toteuttamaan työllistämistoimintaan. Yhteiskunnallisten yritysten huomioiminen avustuksen saajina voisi kuitenkin olla perusteltua.

3. Näkemyksenne tuen hakijaa/saajaa koskevista edellytyksistä (109 §)?

Tuen myöntäminen eri kokoisille ja eri ajanjaksoja toimineille yhdistyksille ja säätiöille tulisi mahdollistaa joustavasti ja tasapuolisesti, varmistuen kuitenkin siitä, että tuen saajalla on riittävät valmiudet, edellytykset ja osaaminen toiminnan laadukkaaseen toteuttamiseen. Tämän voisi varmistaa avustuksen hakemisen yhteydessä. Ennen tukea koskevaa hakukierrosta olisi hyvä käydä vuoropuhelua alueen kolmannen sektorin toimijoiden kanssa, jotta kriteerit asettuvat tuettavan toiminnan vaatimusten ja toteutuksen kanssa kohtuulliselle tasolle.

ODL on Yhteiskunnallisten yritysten liitto ARVO ry:n jäsen ja yhtyy sen lausumaan siitä, että "Pykälän 2 momentin mukaan tukea ei voisi myöntää kuin erityisen painavasta syystä työnantajalle, joka on syyllistynyt ulkomaisen työvoiman luvattomaan käyttöön. Ehdotamme, että tukea ei yksiselitteisesti voi myöntää työnantajalle, joka on syyllistynyt ulkomaisen työvoiman luvattomaan käyttöön, työvoiman riistoon tai muuhun vastaavaa toimintaan. On vaikea kuvitella erityisen painavaa syytä myöntää tukea taholle, joka on rikkonut ihmisoikeuksia."

4. Näkemyksenne tuettavan toiminnan rajoituksista (110 §)?

Tuensaajan taloudellisen toiminnan kokonaan pois rajaaminen voi muodostua ongelmaksi, mikäli yhdistys tai säätiö harjoittaa taloudellista toimintaa jollakin toisella palvelun saralla (esim. tuottaa jotakin palvelua toiselle kohderyhmälle kuten vaikkapa lapsiperheille tai ikäihmisille). Lisäksi ongelmaksi voi muodostua se, että työllisyyspoliittisella tuella toteutettavan toiminnan tulee olla siihen osallistuville työnhakijoille riittävän tavoitteellista, toiminnallista ja merkityksellistä, jolloin toiminnasta syntyy väistämättä jotakin tuotetta tai palvelua. Vastaavasti ilman minkäänlaista tavara- tai palvelutuotantoa ei synny aitoja työtehtäviä, joiden suorittamiseen voidaan kytkeä työnhakijoille erilaisia tavoitteita. Tuettavien hankkeiden toiminnasta syntyvät tuotteet tai palvelut tulisi voida myydä omakustannehintaan ilman katetta. Näin mahdollistetaan myös erilaisten toiminnassa tarvittavien materiaalien ja työvälineiden hankinta palvelun toteuttamiseen. Työllisyyspoliittisen tuen turvin toteutettavan toiminnan tulisi vastata mahdollisimman hyvin nykyisten työmarkkinoiden tarpeita ja työelämässä toimimista, jotta palveluun osallistuvien tiedot ja taidot näillä osa-alueilla vahvistuvat. Ns. koulumainen työelämää koskevien asioiden opettaminen tai harrastemainen "puuhastelu" eivät vastaa näihin tarpeisiin. Näin ollen toiminnalle täytyy olla riittävät puitteet, kuten tilat, työvälineet, koneet, laitteet, aineet, tarvikkeet sekä ammattimainen erilaisten työtehtävien ohjaus.

Toimintaan olisi tärkeää sallia rajatusti toimintaan kiinteästi liittyvä kehittäminen ja vaikuttavuuden seuranta (esim. mittarit ja arviointi). Kehittämistoimintaa tulisi voida harjoittaa kyseisen palvelun laadulliseksi kehittämiseksi tai siihen osallistuvan kohderyhmän aseman edistämiseksi. Uudenlaista palvelua nykyisessä palvelujärjestelmässä aloitettaessa kehittämistyö on suoranaisten edellytys sille,

että palvelu saadaan oikeanlaiseksi ja sopivaksi eri kohderyhmille ja eri alueilla. Taloudellinen toiminta ja kehittämistoiminta yhdessä voivatkin olla erinomaisia keinoja parantaa tuettavien henkilöiden työ- ja toimintakykyä sekä osallisuutta, samalla synnyttäen yhteiskunnallisia hyötyjä ja vaikuttavuutta.

Rajoitus tuen käytössä voisi kuitenkin pitää sisällään sen, ettei avustusta voisi käyttää investointeihin ja irtaimen käyttöomaisuuden hankintaan, koska ei ole perusteltua käyttää julkista tukea yhdistysten ja järjestöjen varallisuuden kasvattamiseen. Sen sijaan toiminnan rajoituksissa se, että tukea ei saisi käyttää kuntien järjestämistä vastuulle kuuluviin julkisiin työvoimapalveluihin eikä myöskään muiden sellaisten palveluiden tuottamiseen tai hankkimiseen, jotka kunta on lain mukaan velvollinen rahoittamaan, ovat myös perusteltuja rajoituksia.

5. Näkemyksenne esityksessä kuvatussa tuettavasta toiminnasta? Onko tuettavaa toimintaa kuvattu riittävästi?

Esitys on väljä ja sinällään on hyvä, että yhdistyksille ja järjestöille annetaan aidosti mahdollisuus suunnitella ja toteuttaa toimintaa omasta osaamisestaan ja olemassa olevista resursseistaan käsin. Sääntelyn tulisi kuitenkin määrittää esitettyä tarkemmin tuettavan toiminnan tavoitteet, vastuut ja reunaehdot, tuettavan toiminnan sisältö, kohderyhmän rajaus ja rahoituksen kohdentaminen, jotta tuki myönnettäisiin toimijoille yhdenvertaisesti, vaikuttavasti ja hallitusti kaikilla alueilla. Myös asiakaskohtaista sääntelyä olisi hyvä tarkentaa. Nykyisellään esimerkiksi velvoittavuuden, kulukorvausten ja palvelujärjestelmän rajapintojen epäselvyydet voivat johtaa asiakaskohtaisiin tulkintaongelmiin ja asiakkaiden eriarvoiseen kohteluun.

Työllisyyspoliittisella tuella toteuttava toiminta tulee yksilöidä palveluna riittävän tarkasti, jotta se on toisaalta riittävän tavoitteellista ja toiminnallista, joka tähtää elämännhallinnallisen kuntoutumisen rinnalla aidosti myös eteenpäin työnhakijan työllistymisen polulla, mutta toisaalta sallii myös kohderyhmän osallistumisen siihen hyvinkin heterogeenisillä valmiuksilla. Tuettavalta toiminnalta tulisi edellyttää vaatimuksena jonkinlaista toiminnallisuutta, jotta palvelu ei koostuisi pelkästään osallistujalle tarjottavan henkilökohtaisen keskustelun, neuvonnan tai ohjauksen keinoista.

Lisäksi työllisyyspoliittisella tuella toteutettava toiminta tulee erottaa riittävän selkeästi muulla hankerahoituksella tuettavasta toiminnasta (esim. ESR+). Samoin toiminnan tulee erottua riittävästi kuntien yleiseen toimialaan liittyvien avustusten turvin toteutettavista harraste- ja kerhotyyppisistä toiminnoista tai järjestöjen muilla varoilla ylläpitämistä kohtaamispaikkatoiminnoista.

• Miten täydentäisitte tuettavan toiminnan kuvauksia (voitte kertoa myös esimerkkejä)?

ODL yhtyy mm. SOSTE ry:n lausunnossaan antamiin esimerkkeihin tuettavan toiminnan kuvauksen täydentämisestä, joita ovat:

- yksilöllinen rinnalla kulkeva ohjaus,
- työelämävalmiuksien ja työyhteisövalmiuksien vahvistaminen,

- ryhmämuotoinen osallisuutta ja toimintakykyä vahvistava toiminta,
- työpajaympäristöissä toteutettava toiminta,
- arjenhallinnan ja toimintakyvyn tuki,
- sosiaalisten taitojen ja vuorovaikutusvalmiuksien vahvistaminen,
- jatkokoulutus koulutukseen, kuntoutukseen, palkkatuettuun työhön, työkokeiluun tai avoimille työmarkkinoille,
- työnantajayhteistyötä tukeva toiminta,
- tuki palvelujärjestelmässä etenemiseen silloin, kun asiakkaan työllistymisen esteet liittyvät esimerkiksi työ- ja toimintakykyyn, terveyteen, kuntoutuksen tarpeeseen tai sosiaaliseen tilanteeseen.

Olisi hyvä, jos toimintaa toteuttava yhdistys tai järjestö voisi esimerkiksi avustuksen hakuvaiheessa painottaa omassa toiminnassaan sellaisia seikkoja tai sisältöjä, joihin sillä on erityistä vahvuutta (esimerkiksi elintapaohjaus, keholliset- tai liikunnalliset menetelmät ryhmävalmennuksessa, mielen hyvinvoinnin tukemisen keinot ja taidot jne.) Tällöin alueelle syntyisi erilaisia palveluntuottajia ja kohderyhmille syntyisi erilaisia palveluiden sisältöjä ja osallistumisen muotoja. Kaikki sisällöt ja menetelmät eivät palvele kaikkia työnhakijoita.

6. Näkemyksenne tuen määrää ja kestoja koskevista ehdotuksista (111 §)?

Myönnettävän tuen kokonaisrahoituksen määrä herättää huolta (tuen määrä suhteessa sillä rahoitettavaan palveluun ei ole todennäköisesti riittävä). Lisäksi tuen allokointi ensin eri työllisyysalueille ja sen jälkeen työllisyysalueiden toteuttama tuenjako ja sen perusteet omalla alueellaan ovat epäselviä.

Tuettavan toiminnan kuvauksessa olisi hyvä luetella alustavasti sitä, millaisia kustannuksia tuki voisi kattaa. Tuella olisi hyvä voida ensisijaisesti kattaa siihen osallistuvien työttömien työnhakijoiden ohjaamiseen, toiminnan organisointiin ja osallistujille soveltuvien työtehtävien järjestämiseen liittyviä kuluja (ohjaajien palkkakulut), toiminnan järjestämisestä aiheutuvia tilakuluja (ml. toiminnan vastuuvakuutukset, sähkö-, vesi-, ym. kustannukset) sekä toiminnassa tarvittavien aineiden, tarvikkeiden ja materiaalien kuluja sekä kohtuullisia viestintä-, hallinto- ja raportointikuluja.

ODL pitää hyvänä sitä, että tuen saamiseksi ei ehdoteta omarahoitusosuutta. Yhdistyksille ja järjestöille kohdentuvan tuen maksamiseen liittyen käytäntöjen tulee olla riittävän selkeitä ja nopeita, jotta toiminta ei vaarannu rahoitusongelmien vuoksi ja toimijoilla olisi hyvä olla mahdollisuus hakea tukea myös ennakollisesti.

7. Näkemyksenne työttömyysturvaa koskevista ehdotuksista?

Lakiesityksessä mainitaan, että työllisyyspoliittisella tuella järjestettävä palvelu ei olisi asiakkaalle työttömyysturvavain mukainen työllistymistä tukeva palvelu, mutta siihen on ehdotettu

säädettäväksi mahdollisuus harkinnanvaraiseen kulukorvaukseen ja työttömyysturvan sanktiointiin liittyen. ODL näkee tässä ristiriitaa säädöksen sisällä. Mikäli palveluun osallistuvalla asiakkaalla säädetään työllistymissuunnitelmassa velvollisuuksia, ei kulukorvaus asiaan liittyen voi olla harkinnanvarainen etuus. Palvelun velvoittavuutta voidaan kuitenkin sen kohderyhmä huomioiden pitää hyvänä asiana. Palvelun velvoittavuus yhdistettynä siitä saatavaan kulukorvaukseen tukee todennäköisesti kohderyhmän sitoutumista palveluun osallistumiseen. ODL pitää tärkeänä, että palveluun osallistuminen ei heikennä siihen osallistuvan henkilön toimeentuloa. Kohderyhmässä on paljon henkilöitä, joiden etuuksiin ja toimeentuloon on tullut viime aikoina paljon myös muita heikennyksiä. Palveluun osallistumiseen liittyy aina osallistujalle konkreettisia kustannuksia, kuten matkakuluja, ruokailua, vaatteita, digiasiointia ja muita arjen lisämenoja, jotka tulee huomioida esimerkiksi kulukorvauksen muodossa.

Kannatettavana ODL pitää myös sitä, palveluun osallistuminen kerryttäisi työssäoloelveloitetta ja mahdollistaisi siten työttömyysturva-oikeuden palautumisen. Tämä voi olla tarpeen niille työnhakijoille, joiden mahdollisuudet palauttaa etuus-oikeus muutoin heikentyvät kuntouttavan työtoiminnan palvelun lakkauttamisen seurauksena.

8. Näkemyksenne esitysluonnoksessa olevista vaikutusarvioista?

ODL pitää myönteisenä sitä, että lain valmistelussa on tunnistettu ja huomioitu kolmannen sektorin rooli ja osaaminen heikossa työmarkkina-asemassa olevien työnhakijoiden palveluiden tuottamisessa. Vaikutusarviossa ei kuitenkaan ole riittävällä tasolla huomioitu sitä, että tuen myöntäminen ja sen turvin uuden palvelun käynnistäminen tuo jälleen yhden uuden palvelun heikossa työmarkkina-asemassa olevan kohderyhmän kentälle, jolla pelaavat jo tätä nykyä työvoimaviranomaisten lisäksi hyvinvointialueet, KELA sekä erilaiset ostopalveluina työllistymis- ja työhön kuntoutumispalveluja tuottavat yritykset. Vaarana on uusien väliinpuotoajaryhmien ja palvelukapeikkojen syntyminen, ellei eri viranomaisten ja toimijoiden vastuista säädetä laissa tarkemmin. Myös eri toimijoiden riittämätön rahoituspohja tai jatkuvat säästöpainet ohjaavat eri tahoja herkästi osaoptimoimaan tilannettaan eri kohderyhmille tarjoamiensa palveluiden tai niiden priorisoinnin suhteen.

Taloudellisia vaikutuksia tarkasteltaessa on tärkeää huomioida myös palvelujen tosiasiallinen saatavuus ja kattavuus. Mikäli osa kohderyhmästä jää palveluiden ulkopuolelle esimerkiksi siitä syystä, että palvelua ei hankinta alueella riittävästi tai että kulukorvaus jää harkinnanvaraiseksi, tällä voi pidemmällä aikavälillä olla merkitystä kasvaville tarpeille raskaammille sosiaali- ja terveyspalveluille. Palvelun tosiasiallinen toimivuus, riittävä toiminnallisuus sekä matalan kynnyksen luonne ja palveluun osallistuvalla henkilöllä tarjolla olevat muut riittävät sosiaali-, terveys- ja työllisyyspalvelut kolmannen sektorin palvelun rinnalla korostuvat kokonaiskustannusten hallinnassa ja ratkaisevat sen, tuottaako palvelu onnistuessaan valtiontalouden säästöjä vai lisääkö niitä.

Palveluun ohjautuvien asiakkaiden kohdalla vaikutuksia esimerkiksi avustuksen myöntämisen yhteydessä olisi hyvä tarkastella laajemmin kuin vain suorat työllistymiseen tai kouluttautumiseen tähtäävät suoritteet huomioiden. Vaikka palvelu on tarkoitettu työvoimaviranomaisen hankkimaksi ja myöntämäksi palveluksi ja sen ensisijainen tarkoitus on työllistymisen edistäminen, tulee vaikutuksia tarkasteltaessa ottaa huomioon palveluun osallistuvan kohderyhmän heterogeenisyys

työmarkkinoilla vaadittavan osaamisen, työelämätaitojen sekä henkilöön itseensä liittyvien ominaisuuksien ja seikkojen (esimerkiksi erilaiset sairaudet, vammat, osattomuus, jne.) osalta. Palvelun vaikuttavuutta osallistujiin nähden tulisi siten tarkastella ja mitata kokonaisvaltaisesti hyvinvointi, elämänlaatu sekä muut niihin liittyvät seikat huomioiden. Osallistujiin kohdistuvien vaikutusten mittaamista varten voisi tuensaajilla olla jokin yhteinen arviointityökalu tai mittari. Tämän ei kuitenkaan tule olla liian laaja, työ- tai toimintakykyä mittaava, jokin yleisempi esimerkiksi toimintaan osallistuvien henkilöiden oma arvio siitä, onko myönteistä kehitystä tapahtunut jollakin työllistymiseen liittyvällä elämän osa-alueella.

9. Mitä muuta haluatte lausua esityksestä?

Lakivalmistelun ja voimaantulon ajankohtaa esitetään muutettavaksi siten, että laki työllisyyspoliittisen tuen myöntämisestä tulisi voimaan jo 1.1.2026. Lain perusteluissa mainitaan, että kuntouttavan työtoiminnan osalta siirtymäaikaa asiakkaiden poluttamiseksi muihin heille soveltuviin palveluihin olisi 31.7.2027 saakka, mutta käytännössä ja tosiasiallisesti useat kuntouttavan työtoiminnan nykyiset hankintasopimukset päättyvät jo 31.12.2026. Koska siirtymäajalla tavoitellaan palvelussa olemassa olevien asiakkaiden jatkopolkujen ja –palveluiden löytämistä, on epätodennäköistä, että uusia asiakkaita ohjattaisiin kuntouttavan työtoiminnan palveluun enää siirtymäajan puitteissa. Tämä ei ole tarkoituksenmukaista myöskään asiakkaiden näkökulmasta, jos palvelun luonne ja tarkoitus huomioiden asiakkuuden alkaessa tiedetään jo valmiiksi, että asiakas voi olla palvelussa vain lyhyen ajan. Kuntouttavan työtoiminnan palveluntuottajien resurssit eivät myöskään riitä ylläpitämään riittävän mielekäästä ja tarkoituksenmukaista palvelukokonaisuutta alkuvuoden 2027 ajan, mikäli palvelussa on asiakkaita kerrallaan enää hyvin vähän.

Haanpää Tiina
Oulun Diakonissalaitoksen Säätiö sr.

Ukonaho Jaana
Oulun Diakonissalaitoksen Säätiö sr. - Saila Lehto, palvelupäällikkö ja Sari Alaluusua, palveluesihenkilö